

Bir Meleği Özlüyorum

– M.Kılıçel · 01 Haziran 2015

Katarlanınca geçen kervansı gündüzlerin ardında
Bir meleği özlüyorum
Düşlediğim akşamların özlemi
birikiyor içimde
Burçları bulutları okşayan hasret besliyor yüreğim
Zap suyu gibi akıp geçiyor
derinden
Öylece hüznleniyorum
Efkar basıyor şuursuzca
Doluyorum, sonra gene doluyorum
Göz pınarlarım kızarıyor
İçim hüngür, hüngür kan ağlarken
Gözden taşamıyorum
İçime birken yaşlarım hep
ciğerlerime akıyor
Sonra kendimden yanıyorum
Ağlamaya dolan gözlerim ağlamadan dalıyor öyle
Öylece düşünüyorum
Konuşuyorum kendi kendime
Acaba bu dürzi kalbim ahmak mı diye
Onada bir cevap bulamıyorum
Aklımda binlerce cevapsız soru ile uyuya kalıyorum
Uygunun en tatlı yerinde karmaşık rüyalar görüyorum
Çoğu rüyalarım aynı
İnliyorum sevda kentine
Hürri ve meleklerden kent sakinleri beklerken
Ansızın Yahudi'ler ve zombiler sarıyor her yeri
Mas/mavi gök kararıyor birden
Her yeri zifir basıyor
Sonra yarasalar ile kargalar kan kardeşi oluyorlar
Korkarak uyanıyorum
Uyandığında bütün odaları boş görünce
Bir kıyametlik rüzgar sırtlıyor sancımı
Mahşerin ortasına sürükleyip yakıyor yüreğimi
Kasılıp kalıyorum sensizliğin orta yerinde
Arada bir güzel rüyalarda görmüyor değilim
Çeşme'nin başında türkü söyleyen kızlar
Bir yamaca yayılmış kınalı kuzular
Renk renk çiçeklerle dolu süslü bahçeler
Sahilde geçen gemilere el sallayan, Nazlı kaldırım çiçekelerini görüyorum
O güzel rüyalarda Uyanınca gerçekle yok oluyor
Sonra gecenin bir yarısı dışarı atıyorum kendimi
Bir nefes almak için, ortalık sakindir diye
Tam işte sessizlik var huzur buldum derken
Birden sokakları katiler ve Yahudiler basıyor
Bir liraya can pazarına dönüyor ortalık
Oranın tadıda kaçınca
Tekrar geri dönüyorum
Başlıyorum bir meleği özlemeye
Gidipte bir daha geri dönmeyen
Bir meleği
M.kılıçel